

og der vil således ikke ved denne nedlæggelse blive stillet ekstraordinære krav til pensionskassen.

Som bekendt overvejes det imidlertid i løbet af de kommende år at søge endnu nogle af nationalforeningens sanatorier afhændet til åndssvageforsorgen, og da foreningen næppe ved fremtidige nedlæggelser af sanatorier vil kunne forvente at skaffe beskæftigelse for de tjenestemandsansatte i samme omfang, som det vil kunne ske ved nedlæggelsen af Silkeborg sanatorium, vil resultatet kunne blive en ekstraordinær stor afgang fra tjenesten med deraf følgende krav på pension. En pr. 31. marts 1958 foretaget status udviser, at pensionskassens aktiver udgjorde ca. 5,7 mill. kr., medens kassens forpligtelser, der som nævnt alene vedrører grundpensionerne — under forudsætning af normal afgang — androg ca. 4,3 mill. kr., altså et overskud på ca. 1,4 mill. kr. Såfremt pensionskassen imidlertid havde ophørt sin virksomhed pr. 1. april 1958 med pensionering fra dette tidspunkt af de medlemmer, som da havde opnået pensionsret, ville kassen have udvist et underskud på ca. 1,5 mill. kr. Hertil ville så komme den kapitaliserede værdi af den årlige udgift til reguleringstillæg til pensionerne, hvortil der som ovenfor omtalt ikke er foretaget henlæggelser.

Med hensyn til den nationalforeningen påhvilende garanti for foreningens pensionsforpligtelser bemærkes, at foreningens formue i det væsentlige består af de i institutionerne indestående midler, således at sikkerheden for foreningens tjenestemænds pensionsrettigheder vil kunne forringes ved afhændelse af institutioner og anvendelse af de indkomne kontante beløb i foreningens øvrige arbejde. På denne baggrund er der af repræsentanter for det pensionsberettigede personale rejst spørgsmål om, at de midler, der måtte indkomme ved salg af sanatorier, helt eller delvis anvendes til styrkelse af pensionskassen.

Nationalforeningen finder det rimeligt, at der skabes sikkerhed for de pensionsberettigedes pensionskrav for det tilfælde, at hverken pensionskassens eller nationalforeningens almindelige formue er tilstrækkelige til dækning heraf. Foreningen har dog samtidig henstillet, at de ved salg af institutioner indkomne kontante midler ikke båndlægges, men stilles til rådighed for foreningen til fremme af dennes virksomhed i øvrigt inden for tuberkulosebekæmpelsen. Der vil hertil være behov for betydelige beløb af foreningens midler, således især til driften af foreningens fabrikker til beskæftigelse af kronisk tuberkuløse og til genoptræning af tuberkuløse samt til brug for foreningens betydningsfulde virksomhed med fremskaffelse af boliger for tuberkuloseramte.

Som det fremgår af foranstående, og som det allerede er nævnt i skrivelsen herfra af 7. september 1954, vil det ikke på forhånd kunne udelukkes, at de pensionsberettigedes krav til sin tid ikke fuldt ud vil kunne opfyldes af foreningen. Denne risiko vil dog formentlig, så længe nationalforeningen ikke har indstillet driften af sanatorier m. v., kun få betydning, for så vidt angår grundpensionerne i henhold til den indtil 1. april 1958 gældende tjenestemandslø; da nationalforeningens underskud ved driften af sanatorierne formentlig fortsat vil kunne forventes dækket af statskassen, må der i den af staten godkendte hidtil gældende ordning ligge en subsidiær garanti, for så vidt angår ydelsen af reguleringstillæggene til pensionerne. Indenrigsministeriet er imidlertid enig med nationalforeningen i, at der bør tilvejebringes en udtrykkelig hjemmel for sikring af tjenestemændenes pensionskrav for disses fulde beløb, og jeg mener, at dette bør ske derved, at staten overtager subsidiær garanti for opfyldelsen af pensionskassens forpligtelser for det tilfælde, at hverken kassens eller nationalforeningens midler måtte være tilstrækkelige hertil. Ved etableringen af en sådan ordning vil der ikke fra tjenestemændenes side kunne stilles krav om, at de kontante midler, der fra statskassen overføres til nationalforeningen i forbindelse med overtagelsen af foreningens tilhørende bygninger og grundarealer, båndlægges til sikring af pensionskrav.

De omhandlede midler vil herefter af nationalforeningen kunne anvendes i dennes virksomhed i øvrigt, hvilket må anses for særdeles ønskeligt. Det bemærkes i